

Sygn. akt II K 499/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 01 lipca 2020r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Jarosław Walentynowicz

Protokolant: p. o. sekr. sąd. Aleksandra Piasecka

Prokurator Prokuratury Rejonowej w Mrągowie: Andrzej Zagraba

po rozpoznaniu w dniach: 14.01.2020 r., 15.01.2020r., 10.03.2020r. i 01.07.2020r.

sprawy:

1. A. P. (2)

s. W. i H. z domu Ł.

ur. (...) w R.

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 18 czerwca 2018 r. w K., w toku postępowania przygotowawczego w sprawie wypadku przy pracy któremu uległ M. C. (1), składając zeznania przed funkcjonariuszem Policji z KPP w K. w charakterze świadka, mające służyć za dowód w postępowaniu przygotowawczym, będąc uprzedzony o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań i zatajenie prawdy z art. 233§1 k.k. zeznał nieprawdę i zataił prawdę co do okoliczności i przebiegu zdarzenia i odniesionych obrażeń przez M. C. (1) podczas prowadzonego szkolenia z zakresu ratownictwa wysokościowego z użyciem skokochronu na terenie Komendy Powiatowej Straży Pożarnej w K. w dniu 14 czerwca 2018r w tym między innymi zeznając nieprawdę, że w dniu 14 czerwca 2018r. na terenie Komendy Powiatowej Straży Pożarnej w K., podczas prowadzonego szkolenia z zakresu ratownictwa wysokościowego z użyciem skokochronu nikt z biorących udział w szkoleniu strażaków nie skakał na skokochron i wszystko odbyło się zgodnie z zaplanowanym harmonogramem szkolenia i w czasie kiedy wypadkowi uległ M. C. (2) przebywał na palami w wraz z P. S., M. L. i M. Ż. gdy w rzeczywistości w dniu 14 czerwca 2018r oddał skok na skokochron z podestu samochodu i wychodząc na dach chciał oddać skok na skokochron z dachu garażu i był obecny w pobliżu skokochronu i obserwował jak skoki na skokochron oddawali inni strażacy i jak skok z dachu garażu na skokochron oddawał M. C. (1) i widział w jaki sposób doszło do wypadku w wyniku którego M. C. (1) odniósł obrażenia.

tj. o czyn z art. 233§1 k.k.

2. T. O.

s. W. i G. z domu M.

ur. (...) w K.

oskarżonego o to, że:

II. w dniu 18 czerwca 2018 r. w K., w toku postępowania przygotowawczego w sprawie wypadku przy pracy któremu uległ M. C. (1), składając zeznania przed funkcjonariuszem Policji z KPP w K. w charakterze świadka, mające służyć

za dowód w postępowaniu przygotowawczym, będąc uprzedzony o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań i zatajenie prawdy z art. 233§1k.k. zeznał nieprawdę i zataił prawdę co do okoliczności i przebiegu zdarzenia i odniesionych obrażeń przez M. C. (1) podczas prowadzonego szkolenia z zakresu ratownictwa wysokościowego z użyciem skokochronu na terenie Komendy Powiatowej Straży Pożarnej w K. w dniu 14 czerwca 2018r. w tym między innymi zeznał nieprawdę, że podczas prowadzonego szkolenia z zakresu ratownictwa wysokościowego M. C. (2) skoczył na skokochron z zaparkowanego obok samochodu (...) z drabiną i, że M. C. (1) bezpośrednio przed wypadkiem ostatni raz widział jak znajdował się przy skokochronie jak też, że idąc w kierunku skokochronu zobaczył M. C. (1) nieprzytomnego leżącego na plecach na ziemi i nie wiedział co się stało z M. C. (1) i co on robił i jak doszło do tego, że leżał on na ziemi i w jaki sposób doszło do wypadku i, że nikt wypadku nie widział gdy w rzeczywistości w dniu 14 czerwca 2018r nie widział jak M. C. (1) oddawał skok na skokochron z zaparkowanego samochodu (...) z drabiną i M. C. (1) bezpośrednio przed wypadkiem ostatni raz widział jak skakał na skokochron z dachu garażu i po skoku zobaczył go leżącego na skokochronie i widział w jaki sposób doszło do wypadku w wyniku którego M. C. (1) odniósł obrażenia i widzieli to pozostali strażacy biorący udział w szkoleniu.

tj. o czyn z art. 233§1 k.k.

3. P. S.

s. C. i J. z domu J.

ur. (...) w K.

oskarżonego o to, że:

III. w dniu 18 czerwca 2018 r. w K., w toku postępowania przygotowawczego w sprawie wypadku przy pracy któremu uległ M. C. (1) składając zeznania przed funkcjonariuszem Policji z KPP w K. w charakterze świadka, mające służyć za dowód w postępowaniu przygotowawczym, będąc uprzedzony o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań i zatajenie prawdy z art. 233§ 1 k.k. zeznał nieprawdę i zataił prawdę co do okoliczności i przebiegu zdarzenia i odniesienia obrażeń przez M. C. (1) podczas prowadzonego szkolenia z zakresu ratownictwa wysokościowego z użyciem skokochronu na terenie Komendy Powiatowej Straży Pożarnej w K. w dniu 14 czerwca 2018r w tym między innymi zeznał nieprawdę, że podczas prowadzonego szkolenia z zakresu ratownictwa wysokościowego z użyciem skokochronu nie uczestniczył w oddawaniu skoków na skokochron i nikt z biorących udział w szkoleniu strażaków nie skakał na skokochron i będąc na palarni wraz z A. P. (2), M. L. i M. Ż. nie widział co w tym czasie robią pozostali strażacy biorący udział w szkoleniu i nie wie co się stało w tym czasie z M. C. (1) i jak doszło do wypadku w wyniku którego odniósł on obrażenia gdy w rzeczywistości w dniu 14 czerwca 2018r oddawał skoki na skokochron z podestu samochodu jak też z dachu garażu i bezpośrednio przed zdarzeniem, przebywał w pobliżu skokochronu i obserwował jak skoki na skokochron oddawali inni strażacy i jak skok z dachu garażu oddawał M. C. (1) i widział w jaki sposób doszło do wypadku w wyniku którego M. C. (1) odniósł obrażenia.

tj. o czyn z art. 233§1 k.k.

4. R. Z. (1)

s. W. i H. z domu Ż.

ur. (...) w K.

oskarżonego o to, że:

IV. w dniu 18 czerwca 2018 r. w K., w toku postępowania przygotowawczego w sprawie wypadku przy pracy któremu uległ M. C. (1), składając zeznania przed funkcjonariuszem Policji z KPP w K. w charakterze świadka, mające służyć za dowód w postępowaniu przygotowawczym, będąc uprzedzony o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań i zatajenie prawdy z art. 233§ 1 k.k. zeznał nieprawdę i zataił prawdę co do okoliczności i przebiegu zdarzenia

i odniesienia obrażeń przez M. C. (1) podczas prowadzonego szkolenia z zakresu ratownictwa wysokościowego z użyciem skokochronu na terenie Komendy Powiatowej Straży Pożarnej w K. w dniu 14 czerwca 2018r. w tym między innymi zeznając nieprawdę, że podczas prowadzonego szkolenia z zakresu ratownictwa wysokościowego z użyciem skokochronu nikt z biorących udział w szkoleniu strażaków nie skakał na skokochron i, że w momencie w którym doszło do wypadku przebywał sam w garażu i nie widział co się dzieje przy skokochronie i bezpośrednio po wypadku zobaczył M. C. (1) nieprzytomnego leżącego na plecach na ziemi gdy w rzeczywistości w dniu 14 czerwca 2018r widział jak biorący udział w szkoleniu strażacy oddawali skoki na skokochron z zaparkowanego samochodu (...) z drabiną a następnie z dachu garażu i bezpośrednio przed wypadkiem w wyniku którego M. C. (1) odniósł obrażenia przebywał na dachu garażu i widział jak do skoku z dachu garażu szykuje się M. C. (1) i po tym M. C. (1) widział leżącego na skokochronie i wiedział co było przyczyną wypadku w wyniku którego M. C. (1) odniósł obrażenia,

tj. o czyn z art. 233§1 k.k.

5. M. Ż.

s. Z. i G. z domu J.

ur. (...) w R.

oskarżonego o to, że:

V. w dniu 18 czerwca 2018 r. w K., w toku postępowania przygotowawczego w sprawie wypadku przy pracy któremu uległ M. C. (1), składając zeznania przed funkcjonariuszem Policji z KPP w K. w charakterze świadka, mające służyć za dowód w postępowaniu przygotowawczym, będąc uprzedzony o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań i zatajenie prawdy z art. 233§1 k.k. zeznał nieprawdę i zataił prawdę co do okoliczności i przebiegu zdarzenia i odniesionych obrażeń przez M. C. (1) podczas prowadzonego szkolenia z zakresu ratownictwa wysokościowego z użyciem skokochronu na terenie Komendy Powiatowej Straży Pożarnej w K. w dniu 14 czerwca 2018r. w tym między innymi zeznając, że podczas prowadzonego szkolenia z zakresu ratownictwa wysokościowego z użyciem skokochronu w momencie w którym doszło do wypadku została ogłoszona przerwa i w tym czasie przebywał na palami i rozmawiał przez telefon i nie patrzył w stronę gdzie ustawiony był skokochron i nie wie co działo się w tamtym miejscu i, że podczas ćwiczeń nie było żadnych wygłupów i nie widział co robił w tym czasie M. C. (1), gdy w rzeczywistości w dniu 14 czerwca 2018r widział jak biorący udział w szkoleniu strażacy oddawali skoki na skokochron z zaparkowanego samochodu (...) z drabiną a następnie z dachu garażu i sam oddał skok na skokochron z podestu samochodu i wiedział co było przyczyną wypadku w wyniku którego M. C. (1) odniósł obrażenia,

tj. o czyn z art. 233§1 k.k.

I. Ustalając, że zarzuconych czynów oskarżeni A. P. (2), T. O., P. S., R. Z. (1) i M. Ż. dopuścili się z obawy przed grożącą im odpowiedzialnością karną, co wyczerpuje znamiona przestępstwa określonego w art. 233 §1a k.k. na podstawie art. 66 §1 k.k. i art. 67 §1 k.k. postępowanie wobec wymienionych oskarżonych warunkowo umarza na okres próby 2 (dwóch) lat;

II. na podstawie art. 627 k.p.k. obciąża oskarżonych sądowymi kosztami postępowania w całości oraz opłatą w kwocie po 100 (sto) złotych.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 499/19	

<p>Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżeń, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
<p>1.USTALENIE FAKTÓW</p>			
<p>0.1. Fakty uznane za udowodnione</p>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	A. P. (2)	w dniu 18 czerwca 2018 r. w K., w toku postępowania przygotowawczego w sprawie wypadku przy pracy któremu uległ M. C. (1), składając zeznania przed funkcjonariuszem Policji z KPP w K. w charakterze świadka, mające służyć za dowód w postępowaniu przygotowawczym, będąc uprzedzony o odpowiedzialności karnej	

za składanie fałszywych zeznań i zatajenie prawdy z art. 233§1 k.k. zeznał nieprawdę i zataił prawdę co do okoliczności i przebiegu zdarzenia i odniesionych obrażeń przez M. C. (1) podczas prowadzonego szkolenia z zakresu ratownictwa wysokościowego z użyciem skokochronu na terenie Komendy Powiatowej Straży Pożarnej w K. w dniu 14 czerwca 2018r w tym między innymi zeznając nieprawdę, że w dniu 14 czerwca 2018r. na terenie Komendy Powiatowej Straży Pożarnej w K., podczas prowadzonego szkolenia z zakresu ratownictwa wysokościowego z użyciem skokochronu nikt z biorących udział w szkoleniu strażaków nie skakał na skokochron i wszystko odbyło się zgodnie z zaplanowanym harmonogramem szkolenia i w czasie kiedy wypadkowi uległ M. C. (2) przebywał na palami w wraz z P. S., M. L. i M. Ż. gdy w rzeczywistości w dniu 14 czerwca 2018r oddał skok na skokochron z podestu samochodu i wychodząc na dach chciał oddać skok na skokochron z dachu garażu i był obecny w pobliżu skokochronu i obserwował jak skoki na skokochron oddawali inni strażacy i jak skok z dachu garażu na skokochron oddawał M. C. (1) i widział w jaki sposób doszło do wypadku w wyniku

		którego M. C. (1) odniósł obrażenia.tj. o czyn z art. 233§1 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
1.wypadek na terenie K. Straży Pożarnej w K. któremu uległ M. C. (1) podczas prowadzonego szkolenia z zakresu ratownictwa wysokościowego z użyciem skokochronu w dniu 14 czerwca 2018 r.	a)Protokół oględzin miejsca wypadku	4-5	
2.nakłanianie przez M. L. pod wzbudzeniem zagrożenia odpowiedzialnością karną, której realnie mieli doznać wszyscy strażacy, w tym A. P. (3) do podania nieprawdy co do rzeczywistego przebiegu zdarzeń	a)Wyjaśnienia A. P. (2)	1040-1040v 551, 619-620, 752-753, (...)	
b)częściowe wyjaśnienia M. L. złożone w sprawie II K 318/19	1065v- (...)		
3.wskazanie przez A. P. (3), iż nie widział momentu wypadku i nie wie co był przyczyną upadku M. C. (1) podczas składania zeznań w dniu 14 czerwca 2018 r. w godzinach nocnych przed komisją powypadkową	a)Zarządzenie o powołaniu Komisji Powypadkowej	73,	
b)wyjaśnienia A. P. (3) złożone przed komisją	76		

c)Zeznania G. K.	1048v-1050, 658-659		
d)Zeznania R. C.	1050v- (...), 726-727		
e)Zeznania P. W.	1063v- (...), 731-732		
4. podczas przesłuchania w Komendzie Powiatowej Policji w K. w charakterze świadka w dniu 18 czerwca 2018 r. będąc uprzedzonym o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań i zatajenie prawdy z art. 233§ 1 k.k. zeznanie nieprawdy i zatajenie prawdy przez A. P. (3) (zestresowanego wypadkiem kolegi oraz znajdującego się pod presją ze stroną przełożonego M. L.) poprzez wskazanie, że podczas ćwiczeń z zakresu ratownictwa wysokościowego nie oddawano skoków i nie posiada wiedzy jak doszło do wypadku, co było jego przyczyną i w wyniku jakiego zdarzenia M. C. (1) odniósł obrażenia z obawy przed odpowiedzialności karną jemu grożącą	a)Protokół przesłuchania A. P. (2)	27-28	
b)Wyjaśnienia A. P. (2)	1040-1040v 551, 619-620, 752-753, (...)		
c)Zeznania R. T.	1046v- (...)		
d)Zeznania świadka M. H.	1061v- (...)		
5. zgłoszenie się w dniu 20 czerwca 2018 r.	a)Wyjaśnienia A. P. (2)	1040-1040v 551, 619-620, 752-753	

do Komendy Powiatowej Policji w K. w celu zmiany zeznań. Brak możliwości złożenia zeznań z uwagi na wyłącznie KPP w K. od prowadzenia sprawy wypadku M. C. (1)			
6. dobrowolna zmiana wcześniejszych zeznań przez A. P. (3) i złożenie oświadczenia, że podczas zdarzenia wyszedł na dach garaży i chciał z niego oddać skok na skokochron i był obecny w pobliżu skokochronu i obserwował jak skoki na skokochron oddawali inni strażnicy i jak skok z dachu garażu na skokochron oddawał M. C. (1), widział też w jaki sposób doszło do wypadku w wyniku którego M. C. (1) odniósł obrażenia podczas przesłuchania w dniu 18 lipca 2018 r.	a)Protokół przesłuchania	161-165	
b)Wyjaśnienia A. P. (2)	1040-1040v, 551, 619-620, 752-753		
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
2.	T. O.	w dniu 18 czerwca 2018 r. w K., w toku postępowania przygotowawczego w sprawie wypadku przy pracy któremu uległ M. C. (1), składając zeznania przed funkcjonariuszem Policji z KPP w K. w charakterze świadka, mające służyć za dowód w postępowaniu	

przygotowawczym, będąc uprzedzony o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań i zatajenie prawdy z art. 233§lk.k. zeznał nieprawdę i zataił prawdę co do okoliczności i przebiegu zdarzenia i odniesionych obrażeń przez M. C. (1) podczas prowadzonego szkolenia z zakresu ratownictwa wysokościowego z użyciem skokochronu na terenie Komendy Powiatowej Straży Pożarnej w K. w dniu 14 czerwca 2018r. w tym między innymi zeznając nieprawdę, że podczas prowadzonego szkolenia z zakresu ratownictwa wysokościowego M. C. (1) skoczył na skokochron z zaparkowanego obok samochodu (...) z drabiną i, że M. C. (1) bezpośrednio przed wypadkiem ostatni raz widział jak znajdował się przy skokochronie jak też, że idąc w kierunku skokochronu zobaczył M. C. (1) nieprzytomnego leżącego na plecach na ziemi i nie wiedział co się stało z M. C. (1) i co on robił i jak doszło do tego, że leżał on na ziemi i w jaki sposób doszło do wypadku i, że nikt wypadku nie widział gdy w rzeczywistości w dniu 14 czerwca 2018r nie widział jak M. C. (1) oddawał skok na skokochron z zaparkowanego samochodu (...) z drabiną i M. C. (1) bezpośrednio przed wypadkiem ostatni

		raz widział jak skakał na skokochron z dachu garażu i po skoku zobaczył go leżącego na skokochronie i widział w jaki sposób doszło do wypadku w wyniku którego M. C. (1) odniósł obrażenia i widzieli to pozostali strażacy biorący udział w szkoleniu. tj. o czyn z art. 233§1 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
7.Wypadek na terenie K. Straży Pożarnej w K. któremu uległ M. C. (1) podczas prowadzonego szkolenia z zakresu ratownictwa wysokościowego z użyciem skokochronu w dniu 14 czerwca 2018 r.	a)Protokół oględzin miejsca wypadku	4-5	
8.nakłanianie przez M. L. pod wzbudzeniem zagrożenia odpowiedzialnością karną, której realnie mieli doznać wszyscy strażacy, w tym T. O. co do rzeczywistego przebiegu zdarzeń	a)Wyjaśnienia T. O.	1040v-1041v, 561, 624- (...), 708-709	
b)częściowe wyjaśnienia M. L. złożone w sprawie II K 318/19	1065v- (...)		
9. wskazanie przez T. O., iż nie widział momentu wypadku i nie wie co był przyczyną upadku M. C. (1) podczas składania zeznań w dniu 14 czerwca 2018 r. w godzinach	a)Zarządzenie o powołaniu Komisji Powypadkowej	73,	

nocnych przed komisją powypadkową			
b) wyjaśnienia T. O. złożone przed komisją	81		
c) Zeznania G. K.	1048v-1050, 658-659		
d) Zeznania R. C.	1050v- (...), 726-727		
e) Zeznania P. W.	1063v- (...), 731-732		
10. podczas przesłuchania w Komendzie Powiatowej Policji w K. w charakterze świadka w dniu 18 czerwca 2018 r. będąc uprzedzonym o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań i zatajenie prawdy z art. 233§ 1 k.k. zeznanie nieprawdy i zatajenie prawdy przez T. O. (zestresowanego wypadkiem kolegi oraz znajdującego się pod presją ze strony przełożonego M. L.) poprzez wskazanie, że nie posiada wiedzy jak doszło do wypadku, co było jego przyczyną i w wyniku jakiego zdarzenia M. C. (1) odniósł obrażenia z obawy przed odpowiedzialności karną jemu grożącą	a) Protokół przesłuchania	31-33	
b) Wyjaśnienia T. O.	1040v-1041v, 561, 624- (...), 708-709		
c) Zeznania świadka M. K. (1)	1045v-1046v, 697-699		
d) Zeznania świadka M. H.	1061v- (...)		

11.zgłoszenie się w dniu 20 czerwca 2018 r. do Komendy Powiatowej Policji w K. w celu zmiany zeznań. Brak możliwości złożenia zeznań z uwagi na wyłączenie KPP w K. od prowadzenia sprawy wypadku M. C. (1)	a)Zeznania M. K. (1)	1045v-1046v 697-699	
b)Wyjaśnienia T. O.	1040v-1041v, 561, 624- (...), 708-709, (...)		
12.Dobrowolna zmiana wcześniejszych zeznań przez T. O. i złożenie oświadczenia, że M. C. (1) bezpośrednio przed wypadkiem ostatni raz widział jak skakał na skokochron z dachu garażu i po skoku zobaczył go leżącego na skokochronie i widział w jaki sposób doszło do wypadku w wyniku którego M. C. (1) odniósł obrażenia i widzieli to pozostali strażacy biorący udział w szkoleniu podczas przesłuchania w dniu 18 lipca 2018 r.	a)Protokół przesłuchania	167-172	
b)Wyjaśnienia T. O.	1040v-1041v, 561, 624- (...), 708-709		
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
3.	P. S.	w dniu 18 czerwca 2018 r. w K., w toku postępowania przygotowawczego w sprawie wypadku przy	

pracy któremu uległ M. C. (1) składając zeznania przed funkcjonariuszem Policji z KPP w K. w charakterze świadka, mające służyć za dowód w postępowaniu przygotowawczym, będąc uprzedzony o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań i zatajenie prawdy z art. 233§ 1 k.k. zeznał nieprawdę i zataił prawdę co do okoliczności i przebiegu zdarzenia i odniesienia obrażeń przez M. C. (1) podczas prowadzonego szkolenia z zakresu ratownictwa wysokościowego z użyciem skokochronu na terenie Komendy Powiatowej Straży Pożarnej w K. w dniu 14 czerwca 2018r w tym między innymi zeznając nieprawdę, że podczas prowadzonego szkolenia z zakresu ratownictwa wysokościowego z użyciem skokochronu nie uczestniczył w oddawaniu skoków na skokochron i nikt z biorących udział w szkoleniu strażaków nie skakał na skokochron i będąc na palarni wraz z A. P. (2), M. L. i M. Ż. nie widział co w tym czasie robią pozostali strażacy biorący udział w szkoleniu i nie wie co się stało w tym czasie z M. C. (1) i jak doszło do wypadku w wyniku którego odniósł on obrażenia gdy w rzeczywistości w dniu 14 czerwca 2018r oddawał skoki na skokochron z

		podestu samochodu jak też z dachu garażu i bezpośrednio przed zdarzeniem, przebywał w pobliżu skokochronu i obserwował jak skoki na skokochron oddawali inni strażacy i jak skok z dachu garażu oddawał M. C. (1) i widział w jaki sposób doszło do wypadku w wyniku którego M. C. (1) odniósł obrażenia tj. o czyn z art. 233§1 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
13.Wypadek na terenie K. Straży Pożarnej w K. któremu uległ M. C. (1) podczas prowadzonego szkolenia z zakresu ratownictwa wysokościowego z użyciem skokochronu w dniu 14 czerwca 2018 r.	a)Protokół oględzin miejsca wypadku	4-5	
14.nakłanianie przez M. L. pod wzbudzeniem zagrożeniem odpowiedzialnością karną, której realnie miał doznać P. S. co do rzeczywistego przebiegu zdarzeń	a)wyjaśnienia P. S.	1041v- (...), 555-556, 705-706,1 044	
b)częściowe wyjaśnienia M. L. złożone w sprawie II K 318/19	1065v- (...)		
15. wskazanie przez P. S., iż nie widział momentu wypadku i nie wie co był przyczyną upadku M. C. (1) podczas składania zeznań w dniu 14 czerwca	a)Zarządzenie o powołaniu Komisji Powypadkowej	73,	

2018 r. w godzinach nocnych przed komisją powypadkową			
b) wyjaśnienia P. S. złożone przed komisją	78		
c) Zeznania G. K.	1048v-1050, 658-659		
d) Zeznania R. C.	1050v- (...), 726-727		
e) Zeznania P. W.	1063v- (...), 731-732		
16. podczas przesłuchania w Komendzie Powiatowej Policji w K. w charakterze świadka w dniu 18 czerwca 2018 r. będąc uprzedzonym o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań i zatajenie prawdy z art. 233§ 1 k.k. zeznanie nieprawdy i zatajenie prawdy przez P. S. (zestresowanego wypadkiem kolegi oraz znajdującego się pod presją ze stroną przełożonego M. L.) poprzez wskazanie, że podczas ćwiczeń z zakresu ratownictwa wysokościowego nie oddawano skoków i nie posiada wiedzy jak doszło do wypadku, co było jego przyczyną i w wyniku jakiego zdarzenia M. C. (1) odniósł obrażenia z obawy przed odpowiedzialności karną jemu grożącą	a) Protokół przesłuchania	31-33	
b) wyjaśnienia P. S.	1041v- (...), 555-556, 705-706, 1 044		

c)Zeznania J. A. M. (1)	(...)		
d)Zeznania świadka M. H.	1061v- (...)		
17.Dobrowolna zmiana wcześniejszych zeznań przez P. S. i złożenie oświadczenia, iż oddawał skoki na skokochron z podestu samochodu jak też z dachu garażu i bezpośrednio przed zdarzeniem, przebywał w pobliżu skokochronu i obserwował jak skoki na skokochron oddawali inni strażacy i jak skok z dachu garażu oddawał M. C. (1) i widział w jaki sposób doszło do wypadku w wyniku którego M. C. (1) odniósł obrażenia podczas przesłuchania w dniu 19 czerwca 2018 r.	a)Protokół przesłuchania	47-50	
b)Wyjaśnienia P. S.	1041v- (...), 555-556, 705-706		
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
4.	R. Z. (1)	w dniu 18 czerwca 2018 r. w K., w toku postępowania przygotowawczego w sprawie wypadku przy pracy któremu uległ M. C. (1), składając zeznania przed funkcjonariuszem Policji z KPP w K. w charakterze świadka, mające służyć za dowód w postępowaniu przygotowawczym, będąc	

o uprzedzony odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań i zatajenie prawdy z art. 233§ 1 k.k. zeznał nieprawdę i zataił prawdę co do okoliczności i przebiegu zdarzenia i odniesienia obrażeń przez M. C. (1) podczas prowadzonego szkolenia z zakresu ratownictwa wysokościowego z użyciem skokochronu na terenie Komendy Powiatowej Straży Pożarnej w K. w dniu 14 czerwca 2018r. w tym między innymi zeznając nieprawdę, że podczas prowadzonego szkolenia z zakresu ratownictwa wysokościowego z użyciem skokochronu nikt z biorących udział w szkoleniu strażaków nie skakał na skokochron i, że w momencie w którym doszło do wypadku przebywał sam w garażu i nie widział co się dzieje przy skokochronie i bezpośrednio po wypadku zobaczył M. C. (1) nieprzytomnego leżącego na plecach na ziemi gdy w rzeczywistości w dniu 14 czerwca 2018r widział jak biorący udział w szkoleniu strażacy oddawali skoki na skokochron z zaparkowanego samochodu (...) z drabiną a następnie z dachu garażu i bezpośrednio przed wypadkiem w wyniku którego M. C. (1) odniósł obrażenia przebywał na dachu garażu i widział jak do skoku z dachu

		garażu szykuje się M. C. (1) i po tym M. C. (1) widział leżącego na skokochronie i wiedział co było przyczyną wypadku w wyniku którego M. C. (1) odniósł obrażenia, tj. o czyn z art. 233§1 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
18.Wypadek na terenie K. Straży Pożarnej w K. któremu uległ M. C. (1) podczas prowadzonego szkolenia z zakresu ratownictwa wysokościowego z użyciem skokochronu w dniu 14 czerwca 2018 r.	a)Protokół oględzin miejsca wypadku	4-5	
19.nakłanianie przez M. L. pod wzburzeniem zagrożenia odpowiedzialnością karną, której realnie mieli doznać strażacy, w tym R. Z. (1) co do rzeczywistego przebiegu zdarzeń	a)Wyjaśnienia R. Z. (1)	(...)- (...), 580-581, 641-642, (...)	
b)częściowe wyjaśnienia M. L. złożone w sprawie II K 318/19	1065v- (...)		
20. wskazanie przez R. Z. (1), iż nie widział momentu wypadku i nie wie co był przyczyną upadku M. P. składania zeznań w dniu 14 czerwca 2018 r. w godzinach nocnych przed komisją powypadkową	a)zarządzenie o powołaniu Komisji Powypadkowej	73,	

b) wyjaśnienia R. Z. (1) złożone przed komisją	80		
c) zeznania R. C.	1050v- (...), 726-727		
d) zeznania G. K.	1048v-1050, 658-659		
e) zeznania P. W.	1063v- (...), 731-732		
21. podczas przesłuchania w Komendzie Powiatowej Policji w K. w charakterze świadka w dniu 18 czerwca 2018 r. będąc uprzedzonym o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań i zatajenie prawdy z art. 233§ 1 k.k. zeznanie nieprawdy i zatajenie prawdy przez R. Z. (1) (zestresowanego wypadkiem kolegi oraz znajdującego się pod presją ze strony przełożonego M. L.) poprzez wskazanie, że podczas ćwiczeń z zakresu ratownictwa wysokościowego nie oddawano skoków i nie posiada wiedzy jak doszło do wypadku, co było jego przyczyną i w wyniku jakiego zdarzenia M. C. (1) odniósł obrażenia z obawy przed odpowiedzialności karną jemu grożącą	a) Protokół przesłuchania	31-33	
b) Wyjaśnienia R. Z. (1)	(...)- (...), 580-581, 641-642, (...)		
c) Zeznania A. B.	1047v- (...)		
d) Zeznania świadka M. H.	1061v- (...)		

<p>22. Dobrowolna zmiana wcześniejszych zeznań przez R. Z. (1) i złożenie oświadczenia, że oddawał skoki na skokochron z podestu samochodu jak też z dachu garażu i bezpośrednio przed zdarzeniem, przebywał w pobliżu skokochronu i obserwował jak skoki na skokochron oddawali inni strażacy i jak skok z dachu garażu oddawał M. C. (1) i widział w jaki sposób doszło do wypadku w wyniku którego M. C. (1) odniósł obrażenia podczas przesłuchania w dniu 18 czerwca 2018 r. w godzinach popołudniowych</p>	<p>a)Protokół przesłuchania</p>	<p>39-41</p>	
<p>b)Wyjaśnienia R. Z. (1)</p>	<p>(...)- (...), 580-581, 641-642</p>		
<p>c)Zeznania M. K. (1)</p>	<p>1045v-1046v 697-699</p>		
<p>23.Rozpoznanie przebytej reakcji na ciężki stres i przebyte zaburzenia adaptacyjne. W chwili popełnienia czynu zdolność do rozpoznania znaczenia czynu oraz zdolność do pokierowania swoim postępowaniem nie była zaburzona w rozumieniu zastosowania art. 31 § 1 i 2 kk. A ewentualne zażycie leku o nazwie H. nie spowodowało zaburzeń psychotycznych czy jakościowych zaburzeń świadomości.</p>	<p>a)Opinia sądowo psychiatryczna</p>	<p>- 685-690</p>	

Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
5.	M. Ż.	<p>w dniu 18 czerwca 2018 r. w K., w toku postępowania przygotowawczego w sprawie wypadku przy pracy któremu uległ M. C. (1), składając zeznania przed funkcjonariuszem Policji z KPP w K. w charakterze świadka, mające służyć za dowód w postępowaniu przygotowawczym, będąc uprzedzony o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań i zatajenie prawdy z art. 233§1 k.k. zeznał nieprawdę i zataił prawdę co do okoliczności i przebiegu zdarzenia i odniesionych obrażeń przez M. C. (1) podczas prowadzonego szkolenia z zakresu ratownictwa wysokościowego z użyciem skokochronu na terenie Komendy Powiatowej Straży Pożarnej w K. w dniu 14 czerwca 2018r. w tym między innymi zeznając, że podczas prowadzonego szkolenia z zakresu ratownictwa wysokościowego z użyciem skokochronu w momencie w którym doszło do wypadku została ogłoszona przerwa i w tym czasie przebywał na palami i rozmawiał przez telefon i nie patrzył w stronę gdzie ustawiony</p>	

		<p>był skokochron i nie wie co działo się w tamtym miejscu i, że podczas ćwiczeń nie było żadnych wygłupów i nie widział co robił w tym czasie M. C. (1), gdy w rzeczywistości w dniu 14 czerwca 2018r widział jak biorący udział w szkoleniu strażacy oddawali skoki na skokochron z zaparkowanego samochodu (...) z drabiną a następnie z dachu garażu i sam oddał skok na skokochron z podestu samochodu i wiedział co było przyczyną wypadku w wyniku którego M. C. (1) odniósł obrażenia, tj. o czyn z art. 233§1 k.k.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
24.Wypadek na terenie K. Straży Pożarnej w K. któremu uległ M. C. (1) podczas prowadzonego szkolenia z zakresu ratownictwa wysokościowego z użyciem skokochronu w dniu 14 czerwca 2018 r.	a)Protokół oględzin miejsca wypadku	4-5	
25.nakłanianie przez M. L. pod wzbudzeniem zagrożeniem odpowiedzialnością karną, której realnie miał doznać M. Ż. co do rzeczywistego przebiegu zdarzeń	a)Wyjaśnienia M. Ż.	(...)- (...), 597-599, 755-756	

b)częściowe wyjaśnienia M. L. złożone w sprawie II K 318/19	1065v- (...)		
26. wskazanie przez M. Ż., iż nie widział momentu wypadku i nie wie co był przyczyną upadku M. C. (1) podczas składania zeznań w dniu 14 czerwca 2018 r. w godzinach nocnych przed komisją powypadkową	a)Zarządzenie o powołaniu Komisji Powypadkowej	73,	
b)wyjaśnienia M. Ż. złożone przed komisją	77		
c)Zeznania G. K.	1048v-1050, 658-659		
d)Zeznania R. C.	1050v- (...), 726-727		
e)Zeznania P. W.	1063v- (...), 731-732		
27. podczas przesłuchania w Komendzie Powiatowej Policji w K. w charakterze świadka w dniu 18 czerwca 2018 r. będąc uprzedzonym o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań i zatajenie prawdy z art. 233§ 1 k.k. zeznanie nieprawdy i zatajenie prawdy przez M. Ż. (zestresowanego wypadkiem kolegi oraz znajdującego się pod presją ze stroną przełożonego M. L.) poprzez wskazanie, że podczas ćwiczeń z zakresu ratownictwa wysokościowego nie oddawano skoków i nie posiada wiedzy jak doszło	a)Protokół przesłuchania	37-38	

do wypadku, co było jego przyczyną i w wyniku jakiego zdarzenia M. C. (1) odniósł obrażenia z obawy przed odpowiedzialnością karną jemu grożącą			
b)Zeznania A. M. (2)	(...)		
c)Wyjaśnienia M. Ż.	(...)- (...), 597-599, 755-756		
d)Zeznania A. Ż.	1110- (...)		
e)Zeznania świadka M. H.	1061v- (...)		
28.Dobrowolna zmiana wcześniejszych zeznań przez M. Ż. i złożenie oświadczenia, że widział jak biorący udział w szkoleniu strażacy oddawali skoki na skokochron z zaparkowanego samochodu (...) z drabiną a następnie z dachu garażu i sam oddał skok na skokochron z podestu samochodu i wiedział co było przyczyną wypadku w wyniku którego M. C. (1) odniósł obrażenia podczas przesłuchania w dniu 20 czerwca 2018 r.	a)Protokół przesłuchania	52-55	
b)Wyjaśnienia M. Ż.	(...)- (...), 597-599, 755-756, (...)		
29.W chwili popełnienia czynu zdolność do rozpoznania znaczenia czynu oraz zdolność do pokierowania swoim postępowaniem nie była zaburzona w rozumieniu	a)Opinia sądowo psychiatryczna	- 677-681	

<p>zastosowania art. 31 § 1 k2 kk.. Środek farmakologiczny o nazwie A. zażyty przez M. Ż. przed przesłuchaniem nie spowodował zaburzeń zdolności do rozpoznania czynu i pokierowania swoim postępowaniem trakcie jego przesłuchania.</p>			
<p>0.1. Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
		<p>brak</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>1. Ocena DOWODÓW</p>			
<p>1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach uznania dowodu</p>	
<p>1.1.1a 1.1.7a 1.1.13a 1.1.18a 1.1.24a</p>	<p>Protokół oględzin miejsca wypadku</p>	<p>Sporządzone przez osoby uprawnione, kompetentne, zgodne z przepisami prawa, brak kwestionowania w/w dowodu.</p>	

1.1.3a 1.1.9a 1.1.15a 1.1.20a 1.1.26a	Zarządzenie o powołaniu Komisji Powypadkowej		
1.1.3b	Wyjaśnienia A. P. (3) złożone przed komisją	Dokumenty urzędowe, brak kwestionowania dowodu.	
1.1.9b	Wyjaśnienia T. O. złożone przed komisją		
1.1.15b	Wyjaśnienia P. S. złożone przed komisją		
1.1.20b	Wyjaśnienia R. Z. (1) złożone przed komisją		
1.1.26b	Wyjaśnienia M. Ż. złożone przed komisją		
1.1.2a 1.1.4b 1.1.5a 1.1.6b	Wyjaśnienia A. P. (2)	<p>Sąd przyznał wiarę wyjaśnieniom oskarżonym w całości jako szczerym, rzetelnym i spójnym. Wyjaśnienia oskarżonych korespondowały ze sobą wzajemnie.</p> <p>W swoich wyjaśnieniach oskarżeni dokładnie opisali okoliczności i stan psychiczny w którym się znajdowali podczas składania zeznań.</p> <p>Również wyjaśnienia oskarżonych w których podali motywy swego postępowania, a mianowicie fakt obawy przed odpowiedzialnością</p>	

		<p>karną, zasługują na danie im wiary. W swoich zeznaniach podkreślali presję ze strony dowódcy M. L., który przekonywał ich, że w wypadku wyjawienia faktycznych okoliczności wypadku wszyscy poniosą odpowiedzialność nie tylko dyscyplinarną, ale również karną, a M. C. (1) nie otrzyma odszkodowania.</p>	
<p>1.1.8a 1.1.10b 1.1.11b 1.1.12b</p>	Wyjaśnienia T. O.		
<p>1.1.14a 1.1.16b 1.1.17b</p>	Wyjaśnienia P. S.		
<p>1.1.19a 1.1.21b 1.1.22b</p>	Wyjaśnienia R. Z. (1)		
<p>1.1.25a 1.1.27c 1.1.28b</p>	Wyjaśnienia M. Ż.		
<p>1.1.2b 1.1.8b 1.1.14b 1.1.19b 1.1.25b</p>	<p>częściowe wyjaśnienia M. L. złożone w sprawie II K 318/19</p>	<p>w części w której wskazał, iż powiedział na komisji powypadkowej to co zostało ustalone wspólne, czyli że nie było skoków. Do strażaków (oskarżonych) powiedział, iż skoków nie było, a ustalenie</p>	

		rzeczywistego przebiegu wypadku zaszkodziło by nie tylko jemu, ale również pozostałym strażakom.	
1.1.3d 1.1.9d 1.1.15d 1.1.20c 1.1.26d	Zeznania świadka R. C.	Sąd nie znalazł podstaw do zakwestionowania ich zeznań. Świadkowie zeznawali na okoliczność dotyczące składania przez oskarżonych zeznań przed komisją wypadkową. Podali, iż oskarżeni wskazali, że nie widzieli wypadku, a ich wspólną wersją dotyczącą przyczyny wypadku było to, że M. C. (1) się przewrócił. Świadkowie pouczali oskarżonych o odpowiedzialności za składanie fałszywych zeznań oraz o tym, że ich zeznania trafią również na policję.	
1.1.3c 1.1.9c 1.1.15c 1.1.20d 1.1.26c	Zeznania świadka G. K.		
1.1.3e 1.1.9e 1.1.15e 1.1.20e 1.1.26e	Zeznania P. W.		
1.1.4a 1.1.6a	Protokół przesłuchania A. P. (3)	Dokumenty urzędowe, brak kwestionowania dowodu. Z protokołów wynika, iż oskarżeni byli	

		pouczeni o treści artykuł 233 § 1 kk.	
1.1.10a 1.1.12a	Protokół przesłuchania T. O.		
1.1.16a 1.1.17a	Protokół przesłuchania P. S.		
1.1.21a 1.1.22a	Protokół przesłuchania R. Z. (1)		
1.1.27a 1.1.28a	Protokół przesłuchania M. Ż.		
1.1.4c	Zeznania świadka R. T.	W ocenie Sądu zeznania świadków logiczne, spójne i szczerze. Funkcjonariusze policji zeznawali na okoliczności dotyczące przesłuchania oskarżonych w ramach służbowych obowiązków. Ich zeznania znalazły potwierdzenie w protokołach przesłuchania oskarżonych jako świadków.	
1.1.10c 1.1.11a 1.1.22c	Zeznania świadka M. K. (2)		
1.1.16c	Zeznania świadka J. M.		
1.1.21c	Zeznania świadka A. B.		
1.1.27b	Zeznania świadka A. M. (2)		

1.1.27d	Zeznania A. Ż.	Świadek potwierdziła, iż jej mąż -M. Ż. w związku z wypadkiem obawiał się odpowiedzialności karnej i utraty pracy. Opisała, iż stan psychiczny oskarżonego był bardzo zły w związku z czym udał się do psychiatry, gdzie otrzymał zwolnienie lekarskie. Dodała, iż jej mąż powiedział jej, że M. L. przekonywał ich, że wszyscy są związani z tą sprawą i razem będą odpowiadać. Sąd, pomimo tego, iż świadek była zainteresowana wynikiem postępowania, uznał jej zeznania za szczere oraz rzetelne.	
1.1.4d 1.1.10d 1.1.16d 1.1.21d 1.1.27d	Zeznania świadka M. H.	Sąd uznał zeznania świadka jako rzetelne i spójne. Świadek zeznawała na okoliczność dotyczącą stanu psychicznego i fizycznego oskarżonych w dniu 14 czerwca 2018 r. Świadek jako psycholog oceniła, iż oskarżeni powinni po wypadku być zwolnieni ze służby i nie powinni być przesłuchiwani przez komisją powypadkową. Podkreśliła, iż to znacznie obniżyło ich zdolność do racjonalnego zachowania się i ułatwiło wywarcie presji ze strony M. L.. Świadek podkreśliła, iż dla oskarżonych ogromne znaczenia ma lojalność i działanie jako grupa.	

1.1.23a	Opinia sądowo – psychiatryczna dot. R. Z. (1)	Opinie spełniają wymogi określone w kpk, są pełne, jasna, a zawarte w niej wnioski należycie uzasadnione, zostały sporządzone przez osoby posiadające odpowiednie kwalifikacje, wiedzę i doświadczenie zawodowe	
1.1.29a	Opinia sądowo – psychiatryczna dotycząca M. Ż.		
1.2. <i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	Zeznania U. L.	Niemające znaczenia dla ustalania faktów	
	Zeznania R. M.	Niemające znaczenia dla ustalania faktów. Świadczy jako funkcjonariusze policji uczestniczyli w badaniu miejsca zdarzenia.	
	Zeznania B. K.		
<i>1. PODSTAWA PRAWNA WYROKU</i>			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	

#	1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	1.4. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	I	A. P. (3), T. O., P. S., R. Z. (2), M. Ż.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Oskarżonym zarzucono popełnienie czynu opisanego w art. 233 § 1 kk. Treść tego artykułu stanowi, iż odpowiedzialności karnej podlega ten, kto składając zeznanie mające służyć za dowód w postępowaniu sądowym lub innym prowadzonym na podstawie ustawy zeznaje nieprawdę lub zataja prawdę. W § 2 powołanego przepisu wskazano, iż warunkiem odpowiedzialności karnej jest uprzednie pouczenie zeznającego o tej odpowiedzialności. Sprawca składając zeznania musi mieć świadomość tego, że mówi nieprawdę, kłamie. Przesłębstwo z art. 233 § 1 kk jest przesłębstwem			

umyślnym, tzn. sprawca ma zamiar zeznania nieprawdy, jej zatajenia, bądź liczy się z taką możliwością i składa fałszywe zeznanie.

Nie popełnia przestępstwa fałszywych zeznań (art. 233 § 1 KK) kto umyślnie składa nieprawdziwe zeznania dotyczące okoliczności mających znaczenie dla realizacji jego prawa do obrony (art. 6 KPK). (Uchwała Sądu Najwyższego - Izba Karna z dnia 20 września 2007 r. I KZP 26/07)

Zasadę prawa do obrony w polskim procesie karnym statuuje przede wszystkim art. 6 KPK. Jedną z gwarancji tak rozumianego prawa do obrony jest ustanowione w art. 175 § 1 KPK prawo oskarżonego do milczenia w procesie, wyrażające się w uprawnieniu do odmowy odpowiedzi na poszczególne pytania lub do odmowy składania wyjaśnień, a także unormowana w art. 74 § 1 KPK reguła nemo se ipsum accusare tenetur. Przytoczyć w tym miejscu należy wymóg wynikający z art. 14 ust. 3 lit. g ratyfikowanego przez Polskę Międzynarodowego Paktu Praw Obywatelskich i Politycznych (...), otwartego do podpisu 19 grudnia 1966 r. (Dz.U. z 1977 r., Nr 38, poz. 167), w

myśl którego każda osoba oskarżona o popełnienie przestępstwa ma prawo, na zasadzie równości, do niezmuszania do zeznawania przeciwko sobie lub do przyznania się do winy. Zgodnie z brzmieniem tego przepisu, należy zatem przyjąć, że zakres zastosowania w/w zasady, jest szerszy niż gwarancje procesowe oskarżonego (podejrzanego). Chroni ona bowiem także każdego uczestnika postępowania karnego, który zobowiązany jest do składania oświadczeń procesowych (świadka, biegłego, strony postępowania) który w razie ujawnienia przestępstwa mógłby być narażony na odpowiedzialność karną. Chroni zatem potencjalnego podejrzanego jeszcze przed postawieniem mu jakiegokolwiek zarzutu, od momentu popełnienia czynu.

Na gruncie niniejszej sprawy, należy przyjąć za oskarżonymi, że w sprawie dotyczącej wypadku, któremu uległ M. C. (3) prowadzonej przez Komendę Powiatową Policji w K., w której występowali oni jako świadkowie, celem składanych przez nich zeznań było uchronienie się przed odpowiedzialnością karną. W chwili składania zeznań

oskarżeni byli przekonani, że niezapobiegnięcie wykonaniu skoku przez M. C. (1) będzie wiązało się z poniesieniem przez nich odpowiedzialności karnej.

Wszyscy oskarżeni zgodnie wskazali, że M. L. (dowódca) przekonywał ich, że w przypadku ujawnienia faktycznych okoliczności zdarzenia nie tylko on, ale również oni poniosą odpowiedzialność (mówił „jedziemy na jednym wózku”). Chaos, stres oraz presja z strony przełożonego, nadto obawa przed własną odpowiedzialnością nie tylko dyscyplinarną, ale również karną za wypadek M. C. (1), spowodowały, że w pierwszych zeznaniach oskarżeni zeznali nieprawdę i zataili prawdę co do okoliczności i przebiegu zdarzenia oraz odniesionych obrażeń przez M. C. (1) podczas prowadzonego szkolenia z zakresu ratownictwa wysokościowego z użyciem skokochronu. M. L. cały czas powtarzał o konieczności „trzymania się razem” całej grupy strażaków. Pomimo wypadku, strażaków (oskarżonych) nie zwolniono ze służby, przeprowadzali tego dnia dwie akcje gaśnicze, a następnie do późnych godzin nocnych składali wyjaśnienia przed komisją powypadkową. W trakcie tego dnia służby strażacy nieustannie utwierdzani

byli w przekonaniu przez przełożonego o konieczności ukrywania faktu oddawania skoków. Indywidualnie składając wyjaśnienia przed komisją zataili fakt skoków oraz wiedzę na temat okoliczności zdarzenia, a zeznając na policji powtórzyli wersję narzuconą im przez dowódcę. Należy podkreślić, iż przekonanie o ponoszeniu odpowiedzialności karnej, na co wskazywali oskarżeni, zostało wzmocnione przez pouczenie ich o odpowiedzialności karnej podczas składania wyjaśnień przed komisją powypadkową. Te wszystkie okoliczności i czynniki znacznie obniżyły ich zdolność do racjonalnego zachowania się i ułatwiły wywarcie presji ze strony dowódcy.

Takie postępowanie przełożonego oskarżonych skutkowało postawieniem mu zarzutu podżegania do popełnienia składania fałszywych zeznań przez podległych mu strażaków. Sprawa jest prowadzona przez tutejszy Sąd pod sygn. akt. II K 318/19

Składając fałszywe zeznania w dniu 18 czerwca 2018 r. oskarżeni kierowali się niewłaściwie rozumianą solidarnością, bowiem ich przełożony zabraniając mówić im o oddawaniu skoków na

skokochron przekonywał, że w wypadku ujawnienia faktycznych okoliczności wypadku M. C. (1) nie otrzyma odszkodowania jednocześnie zapewniając przy tym o dobrych rokowaniach dotyczących jego zdrowia.

Należy podkreślić, iż pierwsze zeznania oskarżonych nie miały żadnego wpływu na ustalenia prowadzonego postępowania w sprawie zaistniałego wypadku M. C. (1). Wewnętrzne poczucie winy i wyrzuty, co do złożenia pierwszych zeznań spowodowały, że oskarżeni niezwłocznie i dobrowolnie sprostowali swoje zeznania, opisali rzeczywisty przebieg wypadku z dnia 14 czerwca 2020 r. Decyzja oskarżonych o zmianie zeznań była podjęta z własnej woli i swobodnie. Nie zostali oni do zmiany swoich zeznań w żaden sposób zmuszeni np. zaistniałymi okolicznościami.

Mając powyższe na uwadze, Sąd uznał, iż oskarżeni dopuścili się czynu z art. 233 § 1a kk, w związku z tym konieczna była zmiana kwalifikacji prawnej.

Uregulowania art. 233 § 1a kk dotyczą świadków, którzy mogą zostać pociągnięci do odpowiedzialności karnej w sprawie, w której

składają zeznania (np. są faktycznymi sprawcami lub współdziałającymi), lub w innej (co do innego czynu, np. niewykrytego jeszcze przez organy ścigania). Świadek w okolicznościach, o których mowa w §1a, ma prawo jedynie do milczenia, natomiast nie wolno mu składać fałszywych zeznań, nawet jeśli faktycznie jest sprawcą czynu, którego dotyczy dane postępowanie lub inne, czy też w stosunku do którego takowe może zostać wszczęte.

#	1.5. Warunkowe umorzenie postępowania	I	A. P. (3)
---	---------------------------------------	---	-----------

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania

Zgodnie z art. 66 § 1 kk Sąd może warunkowo umorzyć postępowanie karne, jeżeli wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, a okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa sprawcy niekaranego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzonego postępowania będzie przestrzegał porządku

prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa.

Sąd uznał, że stopień społecznej szkodliwości czynu zarzucanemu oskarżonemu nie jest znaczny. Przy ustalaniu stopnia społecznej szkodliwości czynu, Sąd kierował się kryteriami wskazanymi w § 2 art. 115 kk, a więc charakterem naruszonego dobra, rozmiarami wyrządzonej lub grożącej szkody, sposobem i okolicznościami popełnienia czynu, wagą naruszonych przez sprawcę obowiązków, jak również postacią zamiaru i motywacją.

Przyczyną zachowania oskarżonego wyczerpującego dyspozycje art. 233§ 1a kk była chęć uniknięcia odpowiedzialności karnej. Oskarżony obawiał się odpowiedzialności karnej, również w tym zakresie, iż w chwili wypadku pracował jako strażak zawodowy i jego ewentualne skazanie uniemożliwiło by mu dalszą pracę. Dodać należy również, iż oskarżony składał swoje zeznania pod wpływem stresu jaki był związany z zaistniałym wypadkiem oraz po wcześniejszym złożeniu wyjaśnień przed komisją wyjaśniającą. Należy również podkreślić, iż złożenia fałszywych zeznań nie miało wpływu

na rozstrzygnięcie sprawy związanej z wypadkiem M. C. (4).

W ocenie Sądu zachowanie A. P. (2) miało jedynie charakter incydentalny. Należy wyraźnie podkreślić, iż oskarżony dobrowolnie przyznał się do złożenia fałszywych zeznań. Już na drugi dzień od złożenia zeznań w sprawie wypadku M. C. (1) chciał sprostować ich treść. Nie uczynił tego wyłącznie ze względu na uzyskaną informację o przekazaniu sprawy. Z własnej inicjatywy sprostował swoje zeznania w lipcu 2018 r. szczegółowo opowiadając jednocześnie o okolicznościach zdarzenia. Wyraził żal i skruchę w związku ze swoim postępowaniem.

Oskarżony prowadzi spokojny, ustabilizowany tryb życia, aktualnie zatrudniony jest jako starszy ratownik kierowcy w KP (...) w K.. Posiada bardzo dobrą opinię z miejsca pracy. Był wielokrotnie nagradzany za szczególny nakład pracy przy wykonywaniu zadań służbowych (opinie k.849-865). Ponadto oskarżony nie był dotychczas karany (k.553).

Okoliczności zdarzenia nie świadczą o jego demoralizacji, a jego zachowanie podczas prowadzonego

postępowania, szczerą skruchą i żalem w związku z zaistniałym zdarzeniem uzasadnia zastosowanie wobec niego instytucji warunkowego umorzenia postępowania. Uwzględniając powyższe, w ocenie sądu oskarżony, pomimo umorzenia wobec niego postępowania będzie przestrzegać porządku prawnego w przyszłości. Okres dwóch lat powinien być wystarczający do weryfikacji pozytywnej prognozy postawionej wobec oskarżonego.

#	3.3 Warunkowe umorzenie postępowania	I	T. O.
---	--------------------------------------	---	-------

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania

Zgodnie z art. 66 § 1 kk Sąd może warunkowo umorzyć postępowanie karne, jeżeli wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, a okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa sprawcy niekaranego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzonego postępowania będzie przestrzegał porządku

prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa.

Sąd uznał, że stopień społecznej szkodliwości czynu zarzucanego oskarżonemu nie jest znaczny. Przy ustalaniu stopnia społecznej szkodliwości czynu, Sąd kierował się kryteriami wskazanymi w § 2 art. 115 kk, a więc charakterem naruszonego dobra, rozmiarami wyrządzonej lub grożącej szkody, sposobem i okolicznościami popełnienia czynu, wagą naruszonych przez sprawcę obowiązków, jak również postacią zamiaru i motywacją.

Przyczyną zachowania oskarżonego wyczerpującego dyspozycje art. 233§ 1a kk była chęć uniknięcia odpowiedzialności karnej. Oskarżony obawiał się odpowiedzialności karnej, również w tym zakresie, iż w chwili wypadku pracował jako strażak zawodowy i jego ewentualne skazanie uniemożliwiło by mu dalszą pracę. Dodać należy również, iż oskarżony składał swoje zeznania pod wpływem stresu jaki był związany z zaistniałym wypadkiem oraz po wcześniejszym złożeniu zeznań przed komisją wyjaśniającą. Należy również podkreślić, iż złożenia fałszywych zeznań nie miało wpływu

na rozstrzygnięcie sprawy związanej z wypadkiem M. C. (4).

W ocenie Sądu zachowanie T. O. miało jedynie charakter incydentalny. Należy wyraźnie podkreślić, iż oskarżony dobrowolnie przyznał się do złożenia fałszywych zeznań. Już na drugi dzień od złożenia zeznań w sprawie wypadku M. C. (1) chciał sprostować ich treść. Nie uczynił tego wyłącznie ze względu na uzyskaną informację o przekazaniu sprawy. Z własnej inicjatywy sprostował swoje zeznania w lipcu 2018 r. szczegółowo opowiadając jednocześnie o okolicznościach zdarzenia. Wyraził żal i skruchę w związku ze swoim postępowaniem.

Oskarżony jest młodym człowiekiem (27 lat), który niedawno zaczął dorosłe życie. Osoba w tym wieku, spełnia oczywiście przesłankę wieku czyniącą ją zdolnym do ponoszenia odpowiedzialności karnej, jednak niewykluczone, że brak mu było dojrzałości życiowej, pozwalającej na pełną ocenę zaistniałej sytuacji. Oskarżony prowadzi spokojny, ustabilizowany tryb życia, ma żonę i dziecko na utrzymaniu. Aktualnie zatrudniony jako strażak w KP (...) w K.. Posiada bardzo dobrą opinię z miejsca pracy

Wielokrotnie z własnej inicjatywy podejmował się zadań przekraczających jego podstawowe obowiązki służbowe. Dał się poznać jako osoba niezwykle sumienna i zaangażowanie zarówno w służbę, jak i pomoc osom trzecim. (k.819-837)

Okoliczności zdarzenia nie świadczą o jego demoralizacji, a jego zachowanie podczas prowadzonego postępowania, szczerą skrucha i żal w związku z zaistniałym zdarzeniem uzasadnia zastosowanie wobec niego instytucji warunkowego umorzenia postępowania. Uwzględniając powyższe, w ocenie sądu oskarżony, pomimo umorzenia wobec niego postępowania będzie przestrzegać porządku prawnego w przyszłości. Okres dwóch lat powinien być wystarczający do weryfikacji pozytywnej prognozy postawionej wobec oskarżonego.

#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania	I	P. S.
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
Zgodnie z art. 66 § 1 kk Sąd może warunkowo umorzyć postępowanie			

karne, jeżeli wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, a okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa sprawcy niekaranego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzonego postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa.

Sąd uznał, że stopień społecznej szkodliwości czynu zarzucanego oskarżonemu nie jest znaczny. Przy ustalaniu stopnia społecznej szkodliwości czynu, Sąd kierował się kryteriami wskazanymi w § 2 art. 115 kk, a więc charakterem naruszonego dobra, rozmiarami wyrządzonej lub grożącej szkody, sposobem i okolicznościami popełnienia czynu, wagą naruszonych przez sprawcę obowiązków, jak również postacią zamiaru i motywacją.

Przyczyną zachowania oskarżonego wyczerpującego dyspozycje art. 233§ 1a kk była chęć uniknięcia odpowiedzialności karnej. Oskarżony obawiał się odpowiedzialności karnej, również w tym zakresie, iż w chwili wypadku

pracował jako strażak zawodowy i jego ewentualne skazanie uniemożliwiło by mu dalszą pracę. Dodać należy również, iż oskarżony składał swoje zeznania pod wpływem stresu jaki był związany z zaistniałym wypadkiem oraz po wcześniejszym złożeniu zeznań przed komisją wyjaśniającą. Należy również podkreślić, iż złożenia fałszywych zeznań nie miało wpływu na rozstrzygnięcie sprawy związanej z wypadkiem M. C. (4).

W ocenie Sądu zachowanie P. S. miało jedynie charakter incydentalny. Należy wyraźnie podkreślić, iż oskarżony dobrowolnie przyznał się do złożenia fałszywych zeznań. Decyzja podejrzanego o zmianie zeznań była podjęta z własnej woli i swobodnie. Nie został on do zmiany ze zeznań w żaden sposób zmuszony. Już 19 czerwca 2018 r. złożył odmienne zeznania.

Oskarżony prowadzi spokojny, ustabilizowany tryb życia, aktualnie zatrudniony jako strażak w KP (...) w K.. Posiada na utrzymaniu dwoje dzieci . Posiada bardzo dobrą opinię z miejsca pracy, w których wskazuje się wysokie zaangażowanie i sumienność w wykonywaniu powierzonych zadań

(k.866-883) Ponadto oskarżony nie był dotychczas karany (k.574).

Okoliczności zdarzenia nie świadczą o jego demoralizacji, a jego zachowanie podczas prowadzonego postępowania, szczerą skrucha i żal w związku z zaistniałym zdarzeniem uzasadnia zastosowanie wobec niego instytucji warunkowego umorzenia postępowania. Uwzględniając powyższe, w ocenie sądu oskarżony, pomimo umorzenia wobec niego postępowania będzie przestrzegać porządku prawnego w przyszłości. Okres dwóch lat powinien być wystarczający do weryfikacji pozytywnej prognozy postawionej wobec oskarżonego

#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania	I	R. Z. (1)
---	---------------------------------------	---	-----------

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania

Zgodnie z art. 66 § 1 kk Sąd może warunkowo umorzyć postępowanie karne, jeżeli wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, a okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa sprawcy niekaranego za

przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzonego postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa.

Sąd uznał, że stopień społecznej szkodliwości czynu zarzucanego oskarżonemu nie jest znaczny. Przy ustalaniu stopnia społecznej szkodliwości czynu, Sąd kierował się kryteriami wskazanymi w § 2 art. 115 kk, a więc charakterem naruszonego dobra, rozmiarami wyrządzonej lub grożącej szkody, sposobem i okolicznościami popełnienia czynu, wagą naruszonych przez sprawcę obowiązków, jak również postacią zamiaru i motywacją.

Przyczyną zachowania oskarżonego wyczerpującego dyspozycje art. 233§ 1a kk była chęć uniknięcia odpowiedzialności karnej. Oskarżony obawiał się odpowiedzialności karnej, również w tym zakresie, iż w chwili wypadku pracował jako strażak zawodowy i jego ewentualne skazanie uniemożliwiło by mu dalszą pracę. Dodać należy również, iż oskarżony składał swoje zeznania

pod wpływem stresu jaki był związany z zaistniałym wypadkiem oraz po wcześniejszym złożeniu zeznań przed komisją wyjaśniającą. Należy również podkreślić, iż złożenia fałszywych zeznań nie miało wpływu na rozstrzygnięcie sprawy związanej z wypadkiem M. C. (4).

W ocenie Sądu zachowanie R. Z. (1) miało jedynie charakter incydentalny. Należy wyraźnie podkreślić, iż oskarżony dobrowolnie przyznał się do złożenia fałszywych zeznań. Jeszcze tego samego dnia w godzinach popołudniowych zmienił swoje zeznania, szczegółowo opowiadając jednocześnie o okolicznościach zdarzenia. Wyraził żal i skruchę w związku ze swoim postępowaniem.

Oskarżony prowadzi spokojny, ustabilizowany tryb życia, aktualnie zatrudniony jako strażak w KP (...) w K.. Posiada na utrzymaniu żonę. Posiada bardzo dobrą opinię z miejsca pracy, zawsze wzorowo wywiązywał się ze swoich obowiązków i wykazywał się szczególnym zaangażowaniem w powierzone mu zadania. (k.884-934) Ponadto oskarżony nie był dotychczas karany (k.583).

Okoliczności zdarzenia nie świadczą o jego demoralizacji, a jego zachowanie podczas prowadzonego postępowania, szczerą skrucha i żal w związku z zaistniałym zdarzeniem uzasadnia zastosowanie wobec niego instytucji warunkowego umorzenia postępowania. Uwzględniając powyższe, w ocenie sądu oskarżony, pomimo umorzenia wobec niego postępowania będzie przestrzegać porządku prawnego w przyszłości. Okres dwóch lat powinien być wystarczający do weryfikacji pozytywnej prognozy postawionej wobec oskarżonego.

#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania	I	M. Ż.
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
Zgodnie z art. 66 § 1 kk Sąd może warunkowo umorzyć postępowanie karne, jeżeli wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, a okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa sprawcy niekaranego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób			

życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzonego postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa.

Sąd uznał, że stopień społecznej szkodliwości czynu zarzucanego oskarżonemu nie jest znaczny. Przy ustalaniu stopnia społecznej szkodliwości czynu, Sąd kierował się kryteriami wskazanymi w § 2 art. 115 kk, a więc charakterem naruszonego dobra, rozmiarami wyrządzonej lub grożącej szkody, sposobem i okolicznościami popełnienia czynu, wagą naruszonych przez sprawcę obowiązków, jak również postacią zamiaru i motywacją.

Przyczyną zachowania oskarżonego wyczerpującego dyspozycje art. 233§ 1a kk była chęć uniknięcia odpowiedzialności karnej. Oskarżony obawiał się odpowiedzialności karnej, również w tym zakresie, iż w chwili wypadku pracował jako strażak zawodowy i jego ewentualne skazanie uniemożliwiło by mu dalszą pracę. Dodać należy również, iż oskarżony składał swoje zeznania pod wpływem stresu jaki był związany z zaistniałym wypadkiem oraz po wcześniejszym

złożeniu zeznań przed komisją powypadkową. Należy również podkreślić, iż złożenia fałszywych zeznań nie miało wpływu na rozstrzygnięcie sprawy związanej z wypadkiem M. C. (4).

W ocenie Sądu zachowanie M. Ź. miało jedynie charakter incydentalny. Należy wyraźnie podkreślić, iż oskarżony dobrowolnie przyznał się do złożenia fałszywych zeznań. W dniu 20 czerwca 2018 r. zmienił swoje zeznania, szczegółowo opowiadając jednocześnie o okolicznościach zdarzenia. Wyraził żal i skruchę w związku ze swoim postępowaniem.

Oskarżony prowadzi spokojny, ustabilizowany tryb życia, aktualnie zatrudniony jako strażak w KP (...) w K.. Posiada na utrzymaniu żonę i dwójkę dzieci. Posiada bardzo dobrą opinię z miejsca pracy. Z powierzonych mu obowiązków wywiązywał się sumiennie, pokazując przy tym dużo zaangażowanie, a w kontaktach międzyludzkich zachowywał skromność. Z racji posiadanych kwalifikacji jego zakres obowiązków był kilkukrotnie rozszerzany, co nigdy nie spotkało się z jego sprzeciwem, a wręcz przeciwnie powodowało u niego jeszcze większe poczucie

odpowiedzialności i przynależności do grupy. (k.838-848) Ponadto oskarżony nie był dotychczas karany (k.616).

Okoliczności zdarzenia nie świadczą o jego demoralizacji, a jego zachowanie podczas prowadzonego postępowania, szczerą skrucha i żal w związku z zaistniałym zdarzeniem uzasadnia zastosowanie wobec niego instytucji warunkowego umorzenia postępowania. Uwzględniając powyższe, w ocenie sądu oskarżony, pomimo umorzenia wobec niego postępowania będzie przestrzegać porządku prawnego w przyszłości. Okres dwóch lat powinien być wystarczający do weryfikacji pozytywnej prognozy postawionej wobec oskarżonego.

#	1.6. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	1.7. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			

1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
1.1Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
1.6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosowa ł określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
7. KOszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		

II	Obciążenie oskarżonych sądowymi kosztami postępowanie, tym opłatą w wysokości po 100 złotych. Oceniając sytuację rodziną i finansową (oskarżeni pracują) Sąd ustalił, iż są w stanie ponieść koszty postępowania.	
1.1Podpis		